

॥ खंड ०३ ॥

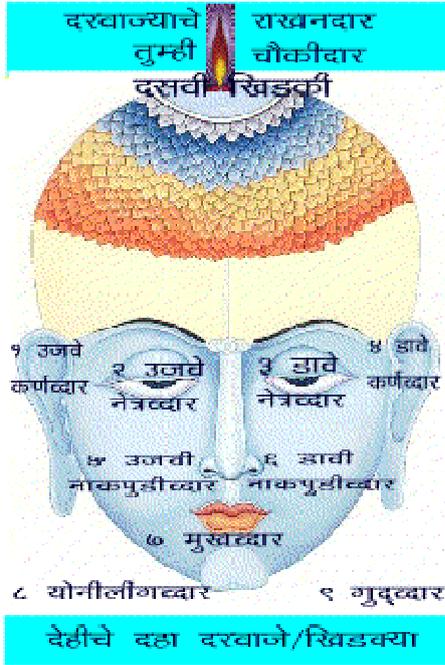
॥ ओवी नं. ०२ ॥

॥ निरसनसह मुळावर्ची जुनी ओवी ॥

॥ दरवाज्याचे राखनदार ॥

वरचरण :-

॥ मागं यवगं मो-हं यवग । मध्ये अहिन खासा ।
सर्वत्रांचा जन्मं राया । सांगनं आता ॥

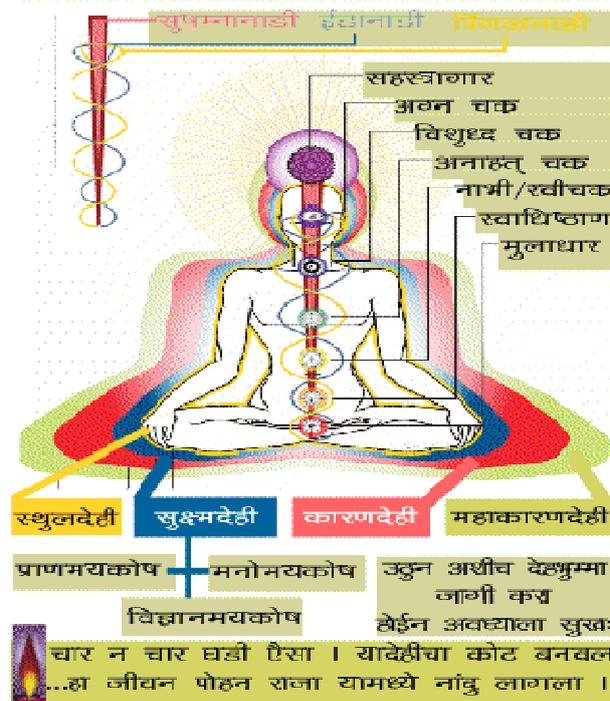
॥ दरवाज्याचे राखनदार । तुम्ही चौकीदार ।
दरवाज्याच्या बाहेर निघाले ।
कसे जुम्मेदार ? ॥

॥ गेल्या रयतीचा, जुम्मा घेतला ।
रयत पळली ।
खचली किल्याची, माती । जतन,
येशीवर केली ॥

॥ ज्याचा वेष त्याचा भेद । त्यालाच ठावुक
यवगी उभा राहिन ।
देहा, करन जागृत ॥

॥ एकच लक्ष्य, चौ-यांशी वेशीवर ।
जीव आहे जागृत ।
तिकडुन येता जीव पाहीला ।
सुंदर बागेत ॥ ०४ ॥

॥ साथ योगी, सात देहा । एकाएका जाग्यात ॥

॥ साथ योगी सात देहा ।
एका एका जागेत ।
उठुन भुम्मा जागृत करन ।
अवघ्याला सुखः ॥

॥ जागी राहा हिशोब पाहा ।
गेल्या यवगाचा ।
कुठं कुठं झाला जन्म,
तडाखा होईन हिशोबाचा
॥०६॥

डहाकी :-

॥ ईश्वरी काया ईश्वरी माया ।
रूपाशी आल्या ।
धन्याच्या आंगची सत्ता ।
रूपी ज्योती, नांदु लागल्या ॥

पुढील पानावर.....

भजने :-

- ॥ जागी राहा हो राहा । यवगाचा, आला रमणा ।
यवगाचा आला रमणा पुढे, पाहा हो पाहा ॥
- ॥ जागी करा यादेवाले हो । करा मानवाले ।
पुर्विचं भाकलं अहिना घरी देव आले ॥
- ॥ अहिना घरी आले देव । पुर्विचं नातं ।
पुर्विचं नातं अकाशमात, उभी राहली ज्योतं ॥
- ॥ ज्योत भली हो ज्योत भली, उभी आहे ताळतं ।
ज्योतीचा अवतार कृष्णदेव, उभे सावंग्यातं ॥
- ॥ आला यवगाच्या सुत्रानं धावुन, भैस करे शिष्टाई ।
निजरूप भुम्मा जागी करन । चवही ताळी ॥
- ॥ जागी करू केलं या, साडेतीन दिवसाच्या रात्री/राती ।
नाही ठेवणार देहीवर , तिळभर माती ॥
- ॥ धर धर तु या, देहीचा रंग ।
याहो महाराजा... । तुम्ही राहावं आम्हा संग हो ॥

डहाकी :-

- ॥ संगतीचे गडी । पंगतीन राहु ।
साथचा सवंगडा संगतीन खेळु ॥

॥ निरसनसह शब्दार्थ/चरणार्थ ॥

जुम्मा :- ठेका । **जुम्मेदार :-** ठेकेदार । देहीचा ठेकेदार हा निरंजन आत्मा आहे तोच या देहीत आपली राहुटी वस्ती करून, ही देही जगवत ठेवण्याचा ठेका घेतो. देहीचा ठेकेदार गोला की ठेका संपला हे निश्चित जाण.

रयत :- प्रजेची वस्ती । निरंजन वस्तु असलेल्या हा आत्म्या देही मध्ये राहुटी/वस्ती करत या देहीच्या वस्तीमध्ये चैतन्य फिरवत राहतो. या निरंजन वस्तुची वस्ती देहीत असते.

किल्ला :- देही, येथे देहीला किल्ला असे म्हणुन संबोधीले आहे कारण ही देहीसुध्दा एक ना एक दिवस किल्याप्रमाणे खचुन खाली पडणार आहे.

येश :- देहीच्या सिमा, चौदेहीच्या चार सिमा । हे सिमोल्घनं करून आत्मा हा आपल्या मुळघरी जातो. आत्म्यावर चार न चार घडी ऐसा कोट असलेल्या स्थुल, सुक्ष्म, कारण, महाकारण या देहीच्या सिमा/येशा पार करत करत, जिवात्मा हा आपल्या मुळआत्मास्वरूपी येवुन आपल्या मुळघरी जातो.

वेष/वेश :- रूप धारण करणे, छद्मी पहेराव वेषभुषा/वेशभुषा म्हणजेच हिंदीत भेष ।

ज्याची वेष :- ज्याचा देह रूप धारण करण्याचा वेष, ज्याचा देहरूपी पहेरावी वेश ।

त्याचा भेद :- देहरूप धारण केलेल्या पहेराव मधील आत्मरूपाचा व देहरूपाचा सुक्ष्म फरक/अंतर जाणणे म्हणजेच त्याचा भेद जाणणे.

त्यालाच ठावुक :- ज्याचा जो देह असेल त्या देहीतील आत्मरूपाचा भेद ती देहीच घेवु शकतो. अन्य कोणीही/कोणतीही त्याच्या आत्मरूपाचा भेद ठावुक करून घेवु शकत नाही. उदाहरणार्थ परमात्म्याने जी देही धारण केली त्या देहीतील आत्मज्योतीचा भेद त्या परमात्म्यालाच ठावुक ! त्या कृष्ण योग्यालाच ठावुक !

एकच लक्ष्य :- एकच घैयाकडे लक्ष्य व मन एकवटुन/केंद्रित करून ठेवणे, एकच ध्यास कडे लक्ष्य लागुन जागृती अवस्था ठेवणे । उदा. लक्ष्मण :- लक्ष व मन रामावर एकाग्र ठेवणारा रामाचा भाउ लक्ष्मण.

चौ-यांशी वेशीवर :- विविध अश्या चौ-यांशी लाख यवनी च्या देहीवर तो जीवात्माच आपले मुळघर धुंडण्यासाठी एकच लक्ष्य म्हणजे मुळघरी जाण्याचा एकच ध्यास ठेवुन जागृत असतो.

पुढील पानावर...

तिकडुन येता जीव पाहीला । सुंदर वागेत :-

-: सुंदर बाग :-

सुंदर बाग चा पिंडीतील अर्थ :-

या नरदेहीला सुंदर बाग असे म्हटले आहे. कारण की : या देहरूपी वागेत काय काय सुंदर आहे ? हे पाहता पाहता नवल वाटते. निराळा चे निराळे नाम प्राप्त होवुन निरनिराळे दर्शन होत होत डोळ्याचे पारणे फिटते. या देहरूपी वागेतच अनेक तिर्थस्थाने सह सर्व असल्यामुळे ब्रम्हांडी असलेले तिर्थस्थाने व इतर सर्व पाहण्याची ईच्छा होत नाही.

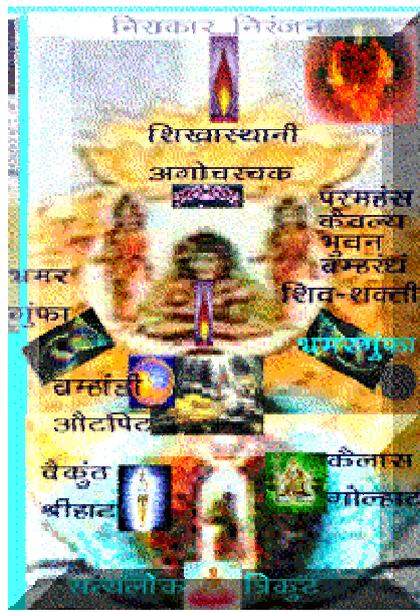

जरा या देहीच्या वागेत आत डोकावुन पहा ! येथे नव लाख तारे चमचमत आहे. सप्तसागर, नवखंड आणि दहावा काशी खंड येथेच आहे. येथील तिर्थस्थाने हिंडता हिंडता मुलाधारी गणेशदेवता सह साडेतीन वेटोळे घालुन वसलेली शेषरूपात शक्तीचे दर्शन होते. तर स्वाधीष्ठान स्थानच्या तिर्थस्थानी जावुन ब्रम्हदेवा सह सावित्रीचे दर्शन होते. आणि नाभी स्थानच्या रवीचकी तिर्थ स्थानी जावुन विष्णुदेवता सह कमळाशक्तीचे दर्शन होते. हृदय स्थानावर अनाहतचकी तिर्थस्थानी जावुन शंकरदेवता सह उमाशक्तीचे दर्शन होते. कंठस्थानच्या विशुद्धचकी तिर्थस्थानी जावुन जिवदेवता सह विद्याशक्तीचे दर्शन होवुन शुद्ध सत्त्व गुणाच्या

प्रसादाचा लाभ होते.

पुढे मग भृकृटीमध्ये स्थानी चंद्र-सुर्य नयना मध्ये असलेल्या अग्नी चकाचे तिर्थस्थानी जावुन हंसऋषी मायाशक्ती सह परमहंसदेवता चे दर्शन होते. तर तेथुन थोडे वर गेल्यावर त्रिकुट लागुन तिन नदयाच्या संगमी आंघोळ करुन, पुर्वे दिशेचे ब्रम्हाचे सत्यलोक, पश्चिमेचे विष्णुचे वैकुण्ठलोक तर उत्तर दिशेला महेश चे कैलास लोकचे दर्शन होते. आणि या तिकुटाच्या तिन अग्राच्या वर जावुन औटपिट नगरीमध्ये नारायणाचे दर्शन होते.

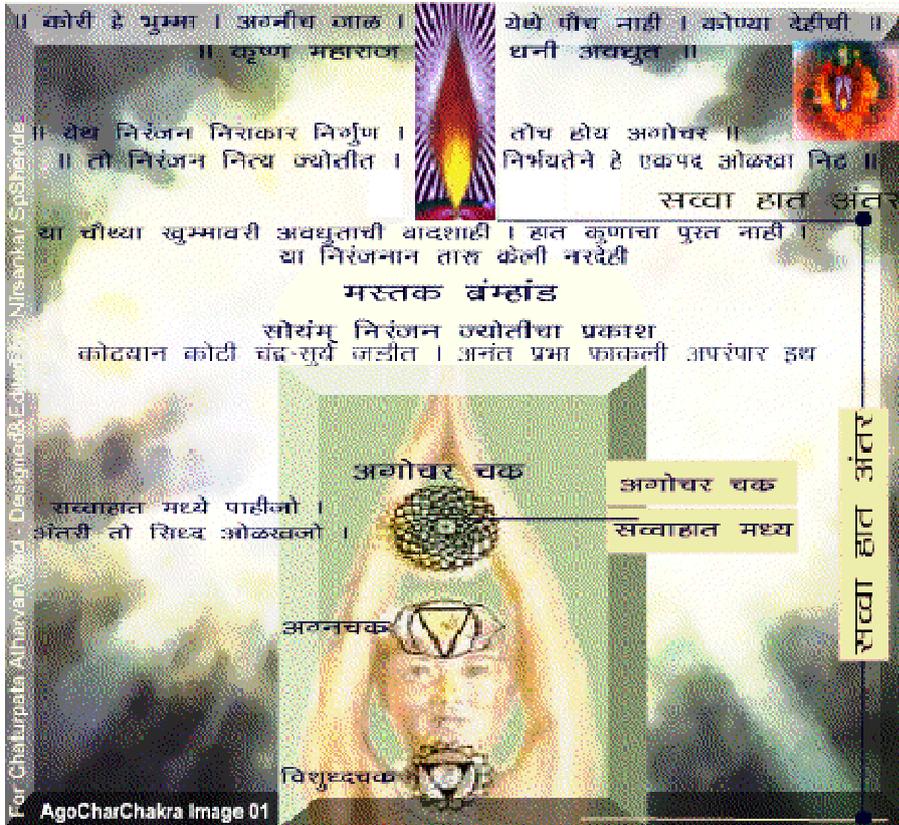
या चौकोणटयावर चार उभे असलेल्या अवतार चे दर्शन घेतल्यावर याहीच्या पुढे मार्गक्रमण केल्यावर, या चौकोणटयावर चार उभे असलेल्या अवतार यांच्या अकाशमात मध्ये उभी असलेल्या धन्याची निरंजन ज्योती चे दर्शन होते. चंद्राच्या सोळा कला पुर्ण होत होत चौताळावरच्या विहीरीचे दर्शन होते. या विहीरेचे उलटे पाझर आहे. या उलटया पाझराचे पाणी दशनाडीदाडांने सर्व देहीत वाहत चैतन्य पसरवत जाते. सत्रावी जीवनकळाचा पान्हा प्यावयास मिळतो. शुध्दस्वरूपी जीव येवुन धनी समर्थाचे दर्शनाचा लाभ होतो.

श्रौत स्थानीच्या भ्रमरगुफाच्या वाटेने आकाशऋषीचा सुक्ष्मवेदोच्चार चा गुंजारव ऐकत ऐकत ब्रम्हंथ भुवनापर्यंत पोहचुन तिथे जीवा शिवाच्या भेटी होते. आदीदेव परमात्मासह आदीशक्ती चे पुर्णस्थ दर्शन होवुन केवळ कैवल्य

वाणं मिळते.

केवळ वाण प्राप्त करुन विंदुस्थानच्या वर उभा राहुन अगोचर चक्रस्थान च्या परात्पर परात्पर देव अगोचर धनी चे अलक्ष्य दर्शन लाभ होतो. लख्ख प्रकाशाचा प्रसाद प्राप्त होतो. या लख्ख प्रकाशात या अगोचर निर्गुण निराकार निरंजन निश्कलंकी चतुर्पती धन्याच्या भक्तीने सर्व सिध्द झाले आहेत.

या देहरूपी वागेत हिंडतांना या चौथ्या अगोचर निरंजन देवाच्या आंगी असलेले यश, श्री, औदार्य, ग्यान, विज्ञान, दया, करुणा, मायाममता, क्रिया अविनाश हे त्या चे गुणरूप ज्या सिध्दांच्या आंगी आलेत, त्या सिध्दांचे दर्शन सह चतुर्पता अथर्वन् वेदाचा लाभ होवुन अनेक लाभ झालेत. आणीक काय वर्णु या पिंडीतील सुदर वागेचे वर्णन ?

सुंदर बाग चा ब्रम्हाडातील अर्थ :-

या विश्वात सावंगा-विठोबा या ठिकाणी यवगा साठी कृष्ण देवानं पुर्ण अवतार धरला हो ! चरंचारीया अवतार कृष्णदेव यानं भक्तजनांचे तारणं करण्यासाठी एक बाग लावला. त्यासाठी त्याने भक्तांचे औट हात देहीच वावरं/शेत घेतले. त्यात नागर भक्तीचे धरून काम क्रोध मद-मत्सर आणीक डंब अहंकार हे सहा बैल जुंतुन हे शेत नांगरले. आणी आशा-मनशा काडी-आकांक्षा व कल्पनेच्या पालव्यां हया भक्तांच्या हाती चतुर्पती ज्ञानाची कु-हाड देवुन/घेवुन त्याने तोडल्या. काम-क्रोध चे खोड या शेतातुन काढले. विवेकाची वाही केली व तिफन भावाचे जुंतले ! सत्व चाढं हे कसले. आणी या शेतात जोधळ्याप्रमाणे सोहंम् वीज उनारले/पेरले. यात शेतात एक विहीत खोदली. सुंदर बाग तयार केली.

पिंडीमध्ये जसे चौकोणटयावर ब्रम्हा विष्णु महेश भैसनारायण हे चार अवतार उभे असुन अकाशमात मध्ये धन्याची ज्योत उभी आहे, तसेच या ब्रम्हाडी सावंगा या वागेच्या चौकोणटयावर चार अवतार कृष्णान उभे करून, या अगोचर सावंगावागेच्या अकाशमात मध्ये अगोचर धनी निराकार निराधार निरंजन ज्योत स्वरूपी उभा आहे. ही ज्योत भली हो ज्योत भली ! उभी आहे या मिर्तलोकच्या ताळत । ज्योतीचा अवतार कृष्णदेवया सावंगा वागेत उभे आहे. या सावंगा वागेच्या चौकोणटयावर उभे असलेले चार अवतार म्हणजे १. कृष्णाजी, २.हेंगडुजी, ३.देवमनजी, ४.पुनाजी या चार अवतार ज्योतीमध्ये तो धनी आपली निराकार निराधार निश्कलंकी निरंजन ज्योत मध्ये सावंग्यात खेळवत आहे. येथे अकाशमातमध्ये निरंजन ज्योत स्वरूपात तो पुर्ण अवतार कृष्णराज भैस धनी उभा आहे. ऐसे रितीने पिंडी च्या आकाशमात मध्ये निराकार निराधार निरंजन धन्याची ज्योत उभी आहे आणी तीच धन्याची ज्योत या ब्रम्हाडी असलेल्या सावंगा तिर्थक्षेत्रीच्या अकाशमात मध्ये निराकार निराधार निश्कलंकी निरंजन ज्योत स्वरूपात उभी आहे. ही ज्योत सच्च्या भक्तांच्या ज्योती मध्ये संचारत आहे. या भैस अवताराची ज्योत सच्च्या भक्तांच्या ज्योतीमध्ये आनंदाने खेळत भक्तांना खेळवत वाढवत आहे.

जसे पिंडीच्या चौताळवर एक विहीर असुन या विहीरेचे उलटे पाझर आहे. या उलटया पाझराचे पाणी दशनाडीदाडांने सर्व देहीत वाहत चैतन्य पसरवत चैतन्य ज्योत तेवत ठेवते. या विहीरीवरचा सत्रावी जीवनकळाचा पान्हा प्यावयास मिळतो. शुध्दस्वरूपी जीव येवुन धनी समर्थाचे दर्शनाचा लाभ होतो, तसेच या ब्रम्हाडी या सुंदर बाग क्षेत्री पिंडी ते ब्रम्हाडी या न्यात्याने, त्या कृष्णाने सावंगा येथी चतुर्पती नामाचा पाझर सोडणारी विहीर तयार केली. सावंगा नामाची विहीर म्हणजे सावंगा तिर्थक्षेत्र असुन याही विहीरीचे उलटे पाझर आहे. या उलटया पाझराचे पाणी दहादांडासह सर्व वाजुने पाझरून सर्व ठिकाणी चतुर्पती नाम अमृताचा पुरवा करत, चैतन्याचे तेल ओतत चतुर्पती नाम ज्योत तेवत ठेवत आहे.

हा एकच कृष्ण माळी निर्विकार शंक/निश्कलंकी गोर-गोमटा हो । या एकल्यानेचं या चतुर्पतीच्या या एका सावंगा नामच्या विहीरी पाचं मोटा लावल्या आहेत. या पाचही मोटाचे पाणी हे याने काढलेल्या सर्व दहाही दांडा ने जात आहे.। याच्या या सावंगा विहीरीपासुन दहा दांड त्याने काढले ते म्हणजे १.जळ्याव दांड तेथुनच २.वहीनावाईचा दांड, ३.देवमनचा कारला दांड, ४.इश्वर-पुनाचा दांड, ५.गोविंदा-हरीचा दांड, ६.वाळजीचा पलटदांड, ७.हससुलचा कोणजाणेदांड, ८.विठोबा-धनसींग चा दांड, ९.चणकाजीचा दांड, १० कृष्णपुरीचा दांड.....ईत्यादी दहा दांडासह अनेक लहान-मोठे दांड कृष्णाने काढले आहेत. या दांडाचे अनेक दांड झालेत.

या सर्व दांडानं कृष्णाने एका सावंगा विहीरीवर लावलेल्या १.हेंगडुजी, २.देवमनजी, ३.पुनाजी, ४.वाळजी, ५.राव-साव या पाचही मोटाचे पाणी हे या दहाही दांडा सह सर्व दांडा जाते.

पिंडीतील चौताळाच्या विहीरीचे जसे उलटे पाझर आहे. या उलटया पाझराने वर पाणी झरझर वाहे. तसेच पिंडी या ब्रम्हांडी या न्यात्याने या चतुर्पता विहीरीचे उलटे पाझर फोडुन, हे चतुर्पती ग्यानाचे वर पाणी झरझर वाहवत ठेवले आहेत. सर्व दांडाचं चतुर्पती नामाचे एवढं सर्व पाणी त्या त्या दांडाच्या भागात ओलुन, एवढं सर्व पाणी उलटया दांडान या एका चतुर्पती पंथी आणले आहेत. त्या कृष्णाने हे चतुर्पती नामाचे वर पाणी एकाच चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथा लावले आहेत. म्हणुनच या चतुर्पता कृष्ण अवधुत पंथात सर्व प्रकारचे ग्यान विज्ञान आहे. भक्तजनास इथे ग्यानाची कमतरता भासणार नाही. अशी व्यवस्था करुन ठेवली आहे. ठेवत आहे. ठेवणार आहे. त्याचमुळे हा वाग पंचरंगी फुलला आहे. धनीदेव हा वाग पाहुन मनी खुशाल झाला. आणी या वागेवर सोकारी म्हणुन देवराज कृष्ण विठु सावळ उभा राहीला. विठु या वागेचे राखन करत उभा आहे.

जे पिंडीत आहे तेच सर्व या कृष्णाने वसवलेल्या सुंदर वागेत वसवलेले आहे. पिंडी या ब्रम्हांडी या कृष्णानं आपल्या हातानं ऐसा हा वाग लावुन, तयार केला आहे. अमृत टाकुन, सजिव करुन ठेवला आहे. ठेवत आहे. ठेवणार आहे. या वागेत येणारे राजहंसावर आलेले तिरगुणी मायेचे फासे तोडुन या महाराजाने भैसाच्या मांडणीचे काम या सुंदर वागेद्वारे उभं केलं आहे.

या वागेत येणा-या भक्तांच्या नशिबी असलेले भाल्याचे घाव काटयावर त्याने निरवाळले. आकाशाची आयुष्याची दोरी हाती घेवुन भक्तांच्या आयुष्यांचा पाळणा लांबवला. भक्तांना वेळो वेळी वेळ पडेल तेव्हा साहयं करण्यास भक्तांच्या पुढे उभा राहुन साहयं केलेत. साहयं करत आहे. करणार आहे...म्हणुन येथे टाळ वाजे, नौवत वाजे हो घनाना । श्रीकृष्णाचा पुर्ण अवतार हा कृष्णाजी येथे आला आहे. आता कृष्ण अवधुत कृष्ण अवधुत तुम्ही म्हणाना याहीला ! हिसा हिसा तो कृष्णा, लाल हिसा ! या कृष्णहि-याने भक्तांत भक्ती परवेशी/प्रवेशी करुन चतुर्पता नामाची किर्त महीमा जगात वाढवली आहे. भक्तांच्या घरी आपणहुन जावुन भक्तांना हाती घेवुन दवंडीच्या प्रमाणे चतुर्पती नाम वाणी सांगत चतुर्पतीची किर्त महीमा जगात वाढवत आहे.

येथे हा कृष्ण अवधुत भक्तीला तारु वनुन उभा आहे. यान चतुर्पती नाम भक्तांच्या मुखात देवुन भक्ता मुखातुन सुरु केले आहे. आणी आम्हा भक्ताच्या घरी आपणहुन येवुन आम्हा भक्ता हाती धरुन दवंडीच्या प्रमाणे हे चतुर्पती नाम सांगुन, या सुंदर वागेत या कृष्णानेच आम्हास आणले आहेत. म्हणुनच चरण सांगी करते की : हा जीव चौ-यांशी यवनीच्या देहा फिरत असतांना आम्हा जीवांवर या कृष्णाने कृपा करुन आम्हा या उत्तम मानव यवनीच्या देहरूपी सुंदर वागेत आणले आहे. आणी या पिंडीच्या सुंदर वागेत आणुन आम्हा त्वा ब्रम्हांडीच्या या कृष्ण अवधुत पंथाच्या सुंदर वागेत ठेवलेत. धन्य आमचे भाग्य थोर ! तुमच्याच कृपेने या मानव जन्मात आलो. तुमच्याच कृपेने या चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथात आलो.

॥ आलो वन्शी, झालो आम्ही पंथी । उभा आहे चतुर्पती पंथाच्या पायरीवर !
आहें आमच्या माग निमित्त ? लागलो आम्ही तुया चाकरीशी ॥

आणी तुमच्या चाकरी करत असतांना पिंडी या ब्रम्हांडी आम्हा तु साहयं झालात. भालीयाचे घाव काटयावर निरवाळलेत. चतुर्पता अथर्वन्वेद आम्हा हाती दिला...आणीक कितीक वर्णु तुमचे गुण ?

॥ आला यवगाच्या सुत्रानं कृष्णा धावुन । आदीपुरुष भैस अवतार करे हो शिष्टाई ॥

॥ साथ योगी सात देहा । एका एका जागेत ।

उठुन भुम्मा जागृत करन । अवघ्याला सुखः ॥

॥ उठुन हा निजरूप भुम्मा जागी करन ।

या चवही ताळी । अवघ्याला सुखः ॥

॥ जागी राहा हिशोव पाहा । गेल्या यवगाचा ।

कुठं कुठं झाला जन्म, तडाखा होईन हिशोवाचा ॥

हा कृष्णा यवगा यवगात बारवंड फिरत चतुर्पतीचे पेणं करत यवगाच्या सुत्राने चतुर्पती ग्यानाचे रोपन करत येथपर्यंत आलेला आहे. आणी येथे येवुन तो आपली शिष्टाई करत आहे. हा योगी आता आम्हा योगीयांच्या साथीला आहे. संगतीचे गडी पंगतीन राहत आहेत. साथचा सवंगडा संगतीनं खेळत आहे. यवगान यवगात आमच्या साथ असलेला हा कृष्णा आपल्या सातही देहीने एका एका जागेत उभा होत आहे. आपली शिष्टाई करत आहे. याच्या या शिष्टाईने अवघी नवव्दार आणी दशवी खिडकी असलेल्या देहमाडी/किल्याचे राखन/रक्षण करत आहे. अनामत ज्योतस्वरूपी या कर्ता-याने पालन पोषण रक्षण करत पिंडी या ब्रम्हांडीची भुम्मा जागी करण्याचा तिरलोकी जुम्मा घेतला आहे. यांच्या या जुम्म्यामुळेच आमची निजरूप भुम्मा तो जागी करत सुखः चा वर्षाव करत आहेत. यांनी दिलेले सुखः हे पाहुन यवगान यवगाचे दुःख आम्ही विसरून यांच्या पायी जडलो आहेत.

तुम्ही सुध्दा आतापर्यंत यवगान यवगं तुम्ही कितीतरी जन्म घेत आले आहेत. जन्म-मरणाचे दुःख सह इतर दुःखे भोगले आहात. आता पहा कुठं कुठं कोण कोणत्या देहीत तुमचा यवगान यवगात जन्म घेतला ? या यवगान यवगाच्या जन्म घेतलेल्या कोण्या यवनी सुखः ना मिळे । कोण्या यवनी तुम्हास मोक्ष मिळाला नाही. म्हणुनच यवगान यवगी जन्म-मरत भटकत होते. परंतु आता ही मानव यवनी प्राप्त झाली आहे. आणी या मानव यवनीत तुमचे यवगान यवगात तुम्ही केलेल्या रहिवासात जे पुण्यकार्य संचित केलेत, त्याचे फल देण्याचा जुम्मा या कृष्णाने घेतला आहे. काहीतरी पुर्वजन्मीच्या संचिताने कृष्णा तुम्हा देहघरी येवुन तुमची धियो प्रचोद्यात करून तुमच्या हाती चतुर्पता अथर्वन् वेद दिला आहे. दवंडीच्या प्रमाणे तो ही चतुर्पतीची वाणी सांगत आहे. या कृष्णाने वसवलेल्या सुंदर वागेत आणुन येथुन मोक्षाची पहीली पायरी दाखवली आहे. तिरगुणांचे ओझे टाकुन या तिरगुणांच्या पलीकडे उभ्या असलेल्या चौथ्या धनी कडे तुम्हास जावयाची मोक्षाची पायरी जागली/लागली आहे. आता येथुनी जागी राहुन हिशोव पाहत कृष्णाच्या सांगीप्रमाणे वागत मोक्षाकडे वाटचाल करा. हा शिकविता धनी कृष्णा सदा तुम्हा जवळी उभा आहे. तुम्हास तत्परतेने साहय करण्यास कटिबध्द आहे. कारण याहीनं भैसाच्या यवगाचा रमणा सुरु केलेला असुन, या रमण्यात तुमच्या हाती चतुर्पता अथर्वन् वेद देवुन सामील केलेले आहेत. आता तुम्ही

॥ जागी राहा हो राहा । यवगाचा, आला रमणा ।

यवगाचा आला रमणा पुढे, पाहा हो पाहा ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥